

1894-07-13

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 4 3

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10806>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΜΟΝΗΣ ΠΡΟΨΗΡΩΤΕΑ

Έτησια εν Κύπρω Σελίνια..... 8.

Έν τῷ Ἐπισημειῶ 10

Πᾶσα ἀφῆρη δὲν νὰ πῖνηται πρὸς τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀποδείξις πληρωμῆς δὲν νὰ εἶρη τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

ΝΕΟΝ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής και εκδότης
ΚΑΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΙΤΗΣ.

ΕΙΣΟΠΗΘΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Άρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ

«Νέου Ἐθνικοῦ» καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΤΑ ΘΡΥΛΗΜΑΤΑ

Ποικίλαι καὶ ἀντίθετοι εἶνε αἱ περὶ τοῦ ἐν Κύπρῳ ἀγγλικοῦ στρατοῦ ἀπὸ τινῶν ἐβδομάδων διαδόσεις, ἐν αἷς συμφοροῦνται καὶ ἄλλαι, ἀναφερόμεναι εἰς τὰ τῆς πολιτικῆς διοικήσεως τῆς ἡμετέρας Νήσου. Μετὰ τινος ἐπιτάσιως διεδόθη, ὅτι τὸ ἐν Κύπρῳ ἡμίταγμα τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ ἀποχωρεῖ ἐντεῦθεν, ὅτι λόγοι οἰκονομικοὶ ἐπιβάλλουσι τὴν ἀποχώρησιν αὐτοῦ, ὅτι τὸ αὐτόθι στρατόπεδον μεταβάλλεται εἰς ὑγιαστήριον τῶν ἐν Αἰγύπτῳ νοσοῦντων στρατιωτῶν, ὅτι τὸ στρατιωτικὸν ἐπιμελητήριον καταργεῖται καὶ ἄλλα πρὸς τὴν ψιθυρίζομένου ἅμα ὅτι ἡ Κύπρος ἐξελεγγθέστα ἀπόσπορος εἰς τὰ ἀγγλικά συμφέροντα καταλείπεται ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν, ὅτι θὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ πρῶην καθεστῶς καὶ τὰ παρόμοια. Πρὸς πάσαις ταύταις ταῖς διαδόσειν ἀκούεται πάλιν, ὅτι κατὰ τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον ἢ Νοέμβριον ἀποχωροῦντος τοῦ αὐτοῦ ἡμιτάγματος, καταργεῖται εἰς Κύπρον ὀλόκληρον σύνταγμα πεζικοῦ, καὶ ἄλλα πάλιν ἐνθαρρυντικά. Εἰς τὰς διαδόσεις ταύτας προστίθενται αἱ κρίσεις καὶ αἱ σκέψεις τούτου ἢ ἐκείνου, ὁ εἰς ἀποδέχεται τὴν μίαν διάδοσιν, ὁ ἕτερος ἀπορρίπτων τὰ πρῶτα θέλει νὰ πιστεύῃ εἰς τὰ δεύτερα, ἀλλὰ δυστυχῶς βέβαιον, σαφὲς καὶ θετικὸν οὐδὲν ὑπάρχει.

Ἀναγράφωμεν ταῦτα χρονολογικῶς, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι εἶνε ἀπλάι διαδόσεις καὶ ἀδύνατον καὶ διατί διαδίδονται. Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι ἡ Κύπρος δὲν φτίνειται ἐξυπηρετοῦσα, καθ' ὅσον ἡμεῖς τούλάχιστον δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν, τὰ ἀγγλικά συμφέροντα, ἀλλὰ βέβαιον ὑπάρχει, ὅτι οὐδὲ ταῦτα βλέπει καὶ διὰ τοῦτο δὲν πειθόμεθα, ὅτι λαὸς τῶν εὐγενῆς καὶ ὑψηλόφρων, εἰς εἶε ὁ Ἀγγλικὸς, δύναται νὰ ρίψῃ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν μαύρην νύκτα τῆς δουλείας καὶ τῆς ἀβιαιρείας τὴν δύναμιν τὴν αὐτοῦ τῆς Κύπρου. Ἡ ἐπανάστασις τοῦ πρῶην καθεστώτος ὑπομνήσκει ἡμᾶς τὰ

ἀτυχήματα τῆς Πάργας, ἅτινα πρὸς τιμὴν τοῦ αἰῶνος δὲν φρονούμεν, ὅτι δύναται νὰ ἐπαναληθῶσι καὶ σήμερον. Ἐάν ἡ κατοχὴ τῆς Κύπρου δὲν ἀνταπεκρίθη εἰς τὰ ἀγγλικά συμφέροντα καὶ μέλλῃ νὰ ὑπαχθῇ ἢ νῆσος εἰς τὸ πρῶην καθεστῶς, ὡς λέγεται, οἱ Κύπριοι ἔχουσι καὶ τὸ καθῆκον καὶ τὴν δύναμιν νὰ δηλώσωσιν, ὅτι ἀποστέρουσι τὸ παρελθὸν καὶ μόνον ἢ ἐθνικὴ ἀποκατάστασις τῆς πατριδος τῶν δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ τοὺς πόθους αὐτῶν. Ἡ ἐπανάστασις τοῦ παρελθόντος εἶνε ζωηρὰ ἀθέτησις τοῦ δικαίου, ἀσέβεια πρὸς τὴν ἱστορίαν, ἀπάρνησις ἀρχῶν καὶ αἰσθημάτων, διακρινόντων τὸν ἔθνον ἢ τὸν ἑθνητικὸν ἔθνος καὶ διὰ τοῦτο οὐτε πιστεύωμεν οὐτε δυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν, ὅτι ἡ πολιτικὴ, ὅσον καὶ ἂν ὑπακούῃ εἰς τὰ συμφέροντα, δύναται νὰ χωρήσῃ μέχρι τοῦ σημείου τοῦ νὰ ὑποδουλώσῃ σκληρότερον ἢ τὸ πρόσθεν λαόν, ἔχοντα συναίσθησιν τῆς ἐθνικῆς αὐτοῦ καταγωγῆς, φιλότιμον καὶ φιλόνομον, συνειδήσιν καλλίστα τὰ ἐθνικὰ δίκαια καὶ προσδοκῶντα παρὰ Χριστιανικῆς καὶ φιλελευθέρου κυβερνήσεως δικαιοσύνην!

Ὁ ἑλληνικὸς τύπος πιστὸς καὶ εὐλικρινὴς ἐρμηνευτὴς τῶν αἰσθημάτων τῆς πλειονότητος τῶν κατοίκων ἐν τῷ ἐκφέρει διαμαρτυρίαν κατὰ τῆς εἰς τὸ πρῶην καθεστῶς ἐπανάστασις καὶ διατρανεῖ τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβερνήσις καὶ μετ' αὐτῆς τὸ ἀγγλικὸν ἔθνος οὐδέποτε θὰ προδῶσιν εἰς πράξιν οὕτως ἀδικούσαν λαόν, ἀξίον καὶ συμπαθείας καὶ ἀγάπης. Ἀπόδοσις τῆς Κύπρου εἰς τοὺς πρόσθεν κυρίως αὐτῆς μικρὸν διαφέρει τῆς ἐρημώσεως καὶ τῆς πείνης, τῆς καταστροφῆς καὶ τοῦ ὀλέθρου. Λαὸς ἐξοικειωθεὶς εἰς τινὰς ἐλευθερίας δὲν δύναται νὰ ὑπομείνῃ τὰς γνωστὰς ἀβιαιρείας οὐδὲ νὰ στέρξῃ τὴν διοίκησιν, ἧς καὶ μόνῃ ἢ ἀνάμνησις ἐξεγείρει ἐν ταῖς καρδίαις τῶν Ἑλλήνων Κυπρίων αἰσθήματα, ὑποσκαλεύοντα τὴν ἀρμονίαν ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων ἐπὶ προφανεῖ κοινῇ ζημίᾳ καὶ διαταράζει τῆς ἡτυχίας, τῆς κατὰ τὴν Ἀνατολὴν κρατούσης.

ΤΗΣ ΔΥΣΤΥΧΙΑΣ ΤΟ ΚΟΡΥΦΩΜΑ

Δὲν γνωρίζωμεν ἐάν πρέπη νὰ πιστεύσωμεν εἰς τὰ θρυλήματα τὰ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας διαδιδόμενα ἐν τῇ νήσῳ, ἀλλ' ἐάν πρὸς στιγμὴν πιστεύσωμεν ἢ δυστυχία τότε ἐγκαθιδρύεται ἐν τῷ τόπῳ ὡς ἡ κυρία θέσπινα αὐτοῦ καὶ ἡ ἐρήμωσις ἐκ τῶν προτέρων εἶνε βεβία. Ἄλλοτε ὁ κ. Μαδῶν, γάλλος δασονόμος περιελθὼν τὴν νήσον καὶ τὰ ἐν αὐτῇ δάση ἰδὼν εἶπε τὸ ὠραῖον ἐκεῖνο «μικρὸν ἐτι ἐάν ἐξήκολούθει ἡ Κύπρος κυβερνωμένη ἐκ τῶν ἑθνητικῶν ἔθνων πλεῖστον καὶ μίαν νήσον ὀλιγώτερον». Σήμερον δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ἐπερομένης τῆς στρατιωτικῆς καὶ πολιτικῆς ἐκκένωσεως τῆς ἡμετέρας νήσου, ὡς ἡ ρήμη λέγει, τότε ἡ Μεσόγειος θὰ ἔγῃ καὶ μίαν ἐρημον, ἢ δὲ Κύπρος θὰ ἀποτελῇ ἱστορικὴν μόνον ἀνάμνησιν. Ὅσον καὶ ἂν θέλωσιν οἱ ἰσχυροὶ τοὺς μικροὺς καὶ ἀδύνατους ὄργανα μόνον τῶν ἰδίων ἐαυτῶν συμφερόντων, δὲν δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ἡ ἠθικὴ καὶ τὸ δίκαιον ἐσβέσθησαν καὶ ἐξέλιπον, καὶ ὅτι λαὸς διακρινόμενος ἐπὶ εὐγενεῖ καταγωγῇ καὶ ἐθνικῇ ἐχὼν συνειδήσιν δύναται νὰ ριφθῇ ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν εἰς τὴν ἐξουσίαν ἐχθρῶν ἀπηνῶν καὶ ἀμελλίκτων. Ἡ ἐγκατάστασις τῆς τουρκικῆς διοικήσεως θὰ προκαλέσῃ ἀσέβειαν τὴν ἐξέγερσιν αἰσθημάτων, ἅτινα ἡ ἰσονομία ἐχοίμισε μόνον ἀλλὰ δὲν κατέστρεψεν. Τὸ Status quo ante θὰ εἶνε ὁ ἀπαίσιος κώδων συγκρούσεων λυπηρῶν καὶ ἐάν, ἔστω καὶ πρὸς στιγμὴν, πιστεύσωμεν εἰς τὰς διαδόσεις τῶν ἡμερῶν τούτων, καθ' ὅς ἐκκενοῦται καὶ στρατιωτικῶς καὶ πολιτικῶς ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν ἢ Κύπρος, ἡ δυστυχία διαπλοῦται κατὰ πᾶσαν τὴν νήσον καὶ ἡ ἐρήμωσις τῆς δυστυχιοῦς χωρὶς ἐξασπλίζεται. Ἐάν εἰς τὴν οἰκονομικὴν δυσπραγίαν τοῦ τόπου, καθ' ἧς οὐδὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν ὡς ἀπερρίουσαν ἐξ αἰτίων κειμένων πέραν τῶν δυνάμεων τοῦ τόπου, πρῶτ.

τῆς καὶ ἡ τουρκικὴ διοίκησις, ἡ δυστυχία πλέον θὰ βασιλεύῃ ἐν τῇ νήσῳ καὶ ἡ ἀβιαιρεία μετὰ τῆς ὀμότητος θὰ θέσωσι τὴν σφαγὴν τῆς δυνάμεως τῶν ἐπὶ τόπον, ὅστις ἄλλας εἶγε προσδοκίας, ἄλλας ἐλπίδας καὶ ὑπὸ τῶν ὑλικῶν τούτων προσδοκιῶν ἐδουκαλάτο ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς δουλείας καὶ τῆς ἄλλης αὐτοῦ πολυωνύμου δυστυχίας. Εἶνε τολμηρὸν νὰ πιστεύσωμεν εἰς τὰς περὶ ἐγκαταλείψεως τῆς Κύπρου διαδόσεις, διότι τὸ αἰσθημα καὶ ἡ καθόλου πολιτικὴ ἀγωγή τοῦ φιλελευθέρου τῶν ἐθνῶν κωλύει ἡμᾶς εἰς ἀποδοχὴν τῶν διαδόσεων τούτων, ἀλλ' ἐάν ἀντικα συμφέροντα ἐπιβάλλωσι τὴν ἐκκένωσιν καὶ εἰς οὐδὲν λογίζονται τὰ ἐθνικὰ δίκαια, τότε φρονούμεν ὅτι λαὸς φιλότιμος, ὡς εἶνε ὁ κυπριακός, θὰ προβῇ εἰς ἔργα, ἀνάλογα τοῦ μεγέθους τῆς συμφορᾶς, ἢν ἐπισείουσιν ἐπ' αὐτοῦ αἱ ἡμέραι αὗται. Δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι ἡ Κύπρος καὶ ἐν τούτῳ θὰ ποδεχθῇ κατὰ πάντα ἀξία τῶν συμπαθειῶν τῶν λαῶν, οἵτινες τιμῶσι τοὺς ἀγωνιζομένους ὑπὲρ τοῦ δικαίου!

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΛΑΡΝΑΚΟΣ

Ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς διευθύνσεως τῆς Ὀθωμανικῆς Γραφείας καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Διοικητοῦ, ἔλαβε χώραν τὴν παρελθούσαν δευτέραν ἢ προαγγελθεῖσα συνεδρίασις τῶν συνδρομητῶν τοῦ Νοσοκομείου Λάρνακος, καθ' ἣν ὁ κ. Α. Ζ. Πιερίδης κατέθεσε τοὺς ἰσολογισμοὺς διὰ τὸ ἔτος τὸ λήξαν τὴν 31 ἁεκεμβρίου 1893 καὶ 30 Ἰουνίου 1894. Καὶ ὁ πρῶτος μὲν πρῶτος εἶπε περίσσευμα εἰς τὸ ταμεῖον ἐκ Λ. 17, 0. 0., ὁ δὲ δεύτερος ἐκ Λ. 18. 8. 5.

Εἶτα ἐξελέγησαν ὡς ἀντιπρόσωποι τῶν συνδρομητῶν ὁ κ. Στίνης Χριστοφίδης καὶ ὁ Χασάν Χιλμὴ ἰφένδης, ἀνεώχθη δὲ κατάλογος συνδρομῶν, ἐν ᾧ οἱ περὶεργεθέντες ἐνεγράφησαν εἰς Λ. 26. 0. 0.

Ο επάρχιακος ιατρός κ. Όλιβερ έξήθεσεν έν όλίγοις τήν κατάστασιν του Νοσοκομείου, ειπών ότι διαρκούντες του παρελθόντος έιους ένοσηλεύθησαν έν τώ Νοσοκομείω θωρακί, εξαίρουμένων των ζαπιτιέδων και φιλακισμένων, ύπερ τά 1.300 άτομα, εκ των όποιων 50 θενικηρέουν έν τώ Νοσοκομείω. Ο κ. Όλιβερ πρόσέθηκεν ότι ή νυν κατάστασις του Νοσοκομείου δέν έπιτρέπει εις τούς θενικηρέοντασ άσθενείσ να τυγχάνωσι καλής περιποιήσεως. Γό ξύλινον οίκοδόμημα είναι άκατάλληλον, ή δ έλλειψις ύδατος λίαν αισθητή, άλλ' ούχ ή ττον αισθητή είναι και ή έλλειψις νοσοκόμου. Έξείφερε δέ τήν εύχην όπως εύρέθη κατάλληλοι έργοι, οίκοδόμημα και πληρωθώσιν αι άλλαι έλλείψεις.

ΚΡΙΣΙΣ ΑΘΗΝΑΓΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Απαιτείται άθλητικός τύπος άριέρωσι κύρια άρετή ή τήν τραγικήν γενναίαν τήν συντηρήσαντι έμπαντα τόν πατριωτικόν κόσμον. Έκ των άσθενών αυτών σταχυολογούμεν τάς έπαινετάς κρίσεις :

Οι «Κρισις» μεταξύ άλλων γράφουν περί του τόνου και των άναρχικών :

κρατίας! Σύμπασα ή παγκόσμιος δημοκρατία θέλει παραστή πνευματικώς κατά τήν έπίσημον αύτου κήδουσιν, συμπεθούσα τή Γαλλία, πρώτη δέ πάντων ή Έλλάς, ή εύγλώμων και φιλελευθέρα!

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ο Διοικητής Λάρνακος ένετάλη υπό τής Αύτου Έξοχότητος του Μεγάλου Άρμυστου να μεταβιβάτη τή κοινότητι Λάρνακος τήν έκφρασιν των έγκαρδιών εύχαριστιών τής Ανάστης επί τή συμπαθεία και τούς φιλόρροσιν αισθήμασιν άπαντα έπεδείξαντο επί τή έπατηριδι των γενεθλίων τής Αύτης Μεγαλειότητος.

Κατά κυβερνητικήν άγγελίαν υπό ήμερομηνίαν 8 Ίουλίου, ή Αύτου Έξοχότης ο Μέγας Άρμυστής διατάσσει ίνα πών πλοίων, άρικνούμενον άπ' εύθείας εξ ούρουδήςποτε λιμένος τής μεταξύ των παρά τό Βατεύμ τουρκικών συνόρων μέχρι του Κέρτα Ρωσικής άκτής και παντός λιμένος τής Αζορικής και Βαλτικής Θαλάσσης, υποβάλληται εις πενήθημερον καθαρισμόν, ήτις θα τεληται έν Λάρνακι.

Εις τήν θέσιν παρέδρου δικαστεύ έν Πάρω προάγεται, ως λέγεται, ο κωχαηλίδης.

Τήν παρελθούσαν κυριακήν ήρξαντο αι έξετάσεις του δημοτικού σχολείου Λάρνακος όπερ διευθύνει ο κ. Γ. Ευστρατίου, τήν δέ τετάρτην, ήμέραν των Άγίων Αποστόλων, αι του παρεναγωγείου Σκάλας του διευθυνόμενου υπό τής κυρίας Έλένης Άρχαρίδου.

Αι έξετάσεις του δημοτικού σχολείου Άγίου Λαζάρου άρχονται τήν προσεχή κυριακήν.

Υποστάντες τάς νενομισμένασ άπολυτηρίους έξετάσεις ένώπιον του έν Λευκωσία Γυμνασίου οι τελειόφοιτοι κ κ. Εύάγγελος Λατζηγιάννου, Δημοσθένης Σιδέρης, Κωνστ. Νικολαΐδης, Ευστάθιος Εύαγγελίδης, Μιχαήλ Παπαπέτρου και Κωνστ. Βασιλείου, απέλυθησαν κριθέντες πάντες άξιοι. Εις τόν νεαρόν δέ κύριον Εύάγγελον Χατζηγιάννου έξαιρετικώς όπείνιμαν τόν έπίξηλον βιβμόν άριστα (10.) Προς πάντας τούς φιλοπόνους νέους εύχόμεθα τήν άκαδημαϊκήν πορείαν αισίαν και δαφνοστερή.

Έκ πασών των έν Αθήναις έκδιδομένων έφημεριδών ή «Έστία», ξενίζουσα τα προϊόντα δεξιοτάτων ελληνικών κοσμάων, εύηρεστήθη να δεξίξη προς τήν πατρίδα ήμών Κύπρον

άληθές και μέγα ένδιαφέρον δημοσιεύσασα άρτίως λαμπράσ λογογραφικάσ μονογραφικάσ του άριστου συνεργίτου αύτης κ. Σπυριδώνος Παγανέλη, άντληθείσας εκ κυπρίων ύποθέσεων, ως τυγχάνει γνωστόν τοίς ήμετέροις άναγνωσταίς. Όθεν συνιστάμεν αύτην θερμώς τοίς ήμετέροις συμπολίταις και πών έν γενεί τοίς Κυπρίοις άπόδιδόντες αύτω τήν όφειλομένην αύτη εύγνωμοσύνην άρ' έίς και συντελοούντες άρ' έτέρου εις τήν διάδοσιν έίός των άξιολογώτερων άττικών δημοσιογραφικών όργάνων.

Έρξάτο και πάλιν έκδιδομένη, διακοπέισα επί τινα χρόνον, ή μετ' άκορινούσ πατριωτισμού γραφομένη άττική συνάδειφος Έθνική Σημαία, ύποτιμητάσα τήν έν τώ έξωτερικώ συνδρομήν αύτης εις χρ. γρ. 10.

Μετά όδονηράν νόσον έτελεύτησε σήμερον περί μεσημέριαν έν ήλικία 47 έτών ο καλός ήμών συμπολίτης ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ.

Η κηδεία αύτου γενήτεται αύριον τήν πρωίαν έν τώ ναώ Άγίου Λαζάρου. Προς τούς συγγενείσ του μακαρίτου έκπράζουμεν τά είλικρινή ήμών συλλυπητήρια, αύτω δ' έπισπονόμεν: Γαίην έχοι έλασράν!

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ.

Εύχαριστώ ένδουλόως τώ νεαρώ και αξιολόγώ Άσκληπιάδη κ. Εύέλθωνι Γλυκεί επί ταίς φροντίσιν, άσ κατέβαλε διασώσας με εκ βεβαίου θανάτου. Αι δημοσία έκπράζόμεναι προς τόν εύελπιν ιατρόν εύχαριστίαι μου άκολουθούσι παράλληλως τήν μυχίαν εύγνωμοσύνην μου.

Λάρνακι τή 1)13 Ίουλίου 94. ΒΥΑΓΓΕΛΟΣ ΧΑΤΖΗ ΙΩΑΝΝΟΥ.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

- Σίτο σ, προς γρ. 15 τό κοιλόν. Κριθή, προς γρ. 8-9. Όροβός έντόπιος, προς γρ 16. Σηάμια, προς γρ. 2 3/4 τήν όκάν. Σταφίς μαύρη προς 50 παρ. ή όκάν. Σταφίς βραστή προς 35 παρ. ή όκάν. Βαμβάκια, προς γρ. 2 1/4 τήν λίτραν. Βαμβάκια, προς γρ. 12 τήν λίτραν (όκ. 2 1/2.) Βρώμη, προς 9 τό κοιλόν. Μαλλία 12-14 τήν λίτραν. Έλαϊον, έξωτερικόν προς γρ. 14 τήν λίτραν. Έλαϊον έντόπιον, προς 16 τήν λίτραν. Ζάχαρις, προς γρ. 318 τόν σάκκον. Καφές, προς γρ. 21 1/2 τήν όκάν χονδρ. Όρούσιον, προς γρ. 164 τόν σάκκον. Σάπων, προς γρ. 6 τήν όκάν. Πετρέλαιον Καυκάσου προς γρ. 36-37. Μέ λίραν άγγλικήν γρόσια 182.

Ο βίμβας, έβραμχάσπορος και ή σταφίς κληρώνται τήν δεκάτην κατά τήν έξαγωγήν.

ΣΤΗΝ ΑΠΟΒΑΘΡΑ

Le rire est un fonction essentielle de notre nature; comment porter la vie si nous ne pouvons rire tout au moins parmi nos douleurs? (Michelet).

Ο Ζίβρος γλυκα σουτ και γλυκοναουριζει με τα φρειά του τα χουστ όποια μορφή άντικρύζει.

Τό μαγεμένο τό πουλί εις του δένδριου τόν κλώνο όλόχρσο γλυκοκαλει του έρωτος τόν πόνο.

Σιμώνει έξοχη βραδυά κι άπλώνει τήν άγκάλη έκεί σιμά ε τήν άμουσιά ε τό κύμα, ε τ' άερογιάλι.

Γερούς μακρονό πολύ γλυκόν άνείριον βήμα... τή θάλασσα καταρταί και παίζει με τό κύμα.

Απάνω του περιπατούν χουστόπτερασ κοπέλλαις και ε τόν άίρα κυματούν έλπίδες και... κοροδέλλαις.

Σάν δειτεσ γυρω περνώ νεότερη και... έλπίδα και σμίγει εις τά ύστεράνα σφγγάρι με παρτίδα!

Και μόνο από τήν άμουσιά του κύματος τήν κοίτη, λείπει παλιεκή καρδιά λείπει ή Άρροδίτη.

Μά τή γλυκειά της έμμορριά τά τόσα της τά κάλλη, και τή λαμπρά της συντορριά άλλαις τά έχουσ πάλι.

Φουτ ό Ζίβρος γλυκα εις κάθε παραθύρι, μα όμω: κάλλη μαγικά γυρούνε ε τό γερούρι

Γερούς, Σκίλας, ζηλειού πόσαι καρδιάς όρροζαις; όταν τά φύλα σου πατώ νεότερη ένδουλιζει.

(Από του καρρείου «EDEN».)

ΜΕΣΑΝΥΚΤΑ.

Η ώρα που ή ψυχή μου πλανάται επάνω εις τό άπειρον. Γεμάτη από χιλιάσ έπιθυμιάσ τρέφει τήν στιγμήν αύτην των άτυλλήπτων πόθων. Έξω ή σελήνη χρυσώνει με τήν άπέραντον μαρμαρυγήν της τήν μεγάλην πόλιν που βθίζεται σιγά σιγά εις τήν σιγήν του βαθυτάτου σκότους. Έντός υπό τή στέγην επί του ανακλίντρου, μία ώραία κόρη άφίνουσα έλεύθερα τά κάλλη της ύπνώττει με ούράνιον μεδιμα εις τά χείλη...

Ο νοός μου πλανάται εις πέλαγοσ άόριστον. Είνε ή ώρα της έσωτερικής μελέτης, της σκέψιως, συγχρόνως ή

ώρα κατά την οποίαν λαμβάνω την γραφίδα εν στιγμήν νευρικής ταραχής, όπως σημειώσω επί του χάρτου και αποστείλω εις την Ανατολήν διά προσφιλείς αναγνώστας, τας ιδέας και τας πεποιθήσεις μου.

Και ε-θυμίζω μου ότι έδωκα υπόσχεσιν να γράψω κάτι, το όποιον μέλλει να αναγνώσθῃ από πολύ αγαπητά πρόσωπα. από πρόσωπα τα όποια ε-γεννήθησαν και κατοικούσιν εκεί εις τον τόπον, τον όποιον τόσον αγαπώ, διότι εκεί είδον το πρώτον το φως του ήλιου και διότι εκεί έσκήρτησα εις τα πρώτα συναισθήματα της ήθικης οντότητός μου και των ψυχικών ενόρσεων. Αλλά διατί ή ανάμνησις αυτή τόσο με συγκινεί; ω! κατά την κρίσιν μου ή μακράν ορατομένη πατρις, την όποιαν τόσον έχω να ίδω καιρόν, την όποιαν τίς οίδε, πότε θα ίδω, προκαλεί ισχυρούς εις την καρδίαν μου πάλμους.

Όλίγοι θά ήθάνθησαν την συγκίνησιν αυτήν, διότι αν όλοι αγαπώσι την πατρίδα των όλίγοι την εγνωρίσαν εκ του πλησίον, ως έχω, την ελάττωσάν εν έκτάσει, εναντιοστήσαν εις τας ανάγκας της, την εσπείζαν εις τας ιδέας των.

Και σχεδόν πυρέσω εν τη άναμνήσει και εν τη έξάψει του γράφειν, απορραϊζώ να ερτάσω ούτω μεταμετανύχτιος—δέν θα βραδύνη να γελάση ή αύγή εις τας βάθη της νυκτός—και μόνος—διότι εκείνη κειμάται άμείριμος άμείνουσς να την εξυπνήση εν φίλημα, το όποιον θα βραδύνη την φρον αυτήν την δεκαετηρίδα της εκ Κύπρου αναχωρήσεώς μου. Παράξενος και μελαγχολική έρωτη! ήθελον να είπω ανάμνησις. Δέκα έτη! Θεέ μου! Πότε παρήλθε τόσος χρόνος; διότι ορίνεται ότι είνε άκόμη χθές. Ότι απόψε μόλις επεβιβάζομην επί του σκάφους, το όποιον έμελλε να με φέρη εις τας άκτας της Ελλάδος. . . . της Ελλάδος των παιδικών όνειροπολημάτων. Και όμως είνε βέβαιον, ότι μετ' όλίγας ήμέρας συμπληροῦται δεκαετία. Πόσα γεγονότα από του 1884—1894!

Αλλά δέν πρόκειται περί του χρονικού τούτου διαστήματος. Ο νοῦς μου κατά την στιγμήν ταύτην φέρεται εις την πρό δεκαετίας άκριβώς έποχήν και με προσκολλά. πεισμένως εις τον ψιθυρίζοντα αϊγιαλόν της Αμαθούντος.

Διηρχόμην τας τελευταίας ήμέρας των εν Λεμετσῶ σπουδών μου, εν πυρετῶ και άμνησιν. Εν τῶ σχολείῳ ή αύστηρά και αγαπητή μορφή του δασκάλου Ανδρέα, τον όποιον κατά την στιγμήν ταύτην αναπολώ μετ' εύγνωμοσύνης, μετ' αγάπης, μετά σεβασμού.

Ο δάσκαλος ο Ανδρέας! εκ των όλίγων ανθρώπων που άπεντι τις εις

τον βίον του. Όπεροχος μορφή, δεσπόζουσα μιας κοινωνίας ούχι διά της βίας ή άλλης ύλικής δύναμεις, άλλα διά της γαλανής έρετης και της ειλικρινούς αγάπης. Και όποια μέριμνα διά τους μαθητάς του! αληθής διδάσκαλος! ούτε καθηγητής, ούτε άλλο τι παρόμοιον—άλλα παρρωτής των ψυχών και προμηθεύς του αληθοῦς φωτός των γραμμάτων.

Κατά τας ήμέρας εκείνας τα ελέμματα του επιπτον άνήσυχα επάνω μου, άνησυχει περί της αποστολής μου, διότι ήτο αληθής αποστολή ή αναχωρητική εκείνη. Απηρχόμην εις Αθήνας πρώτος σχεδόν μετά πάροδον πολλών χρόνων, εκ των μικρών Κυπρίων και ήτο πεπωμένον να με ακολουθήση γενεά ολόκληρος, ήτις νέαν μέλλει να έχαινίση εν τη γήσῳ έποχήν. Ητο σχεδόν ήρόν το ταξείδιον και ήτοιμαζόμην να απέλθω, ως οί προσκυνηταί εις Ιεροσόλυμα, βιβαιοί περί της σωτηρίας της ψυχής των, ως νεαρὸς Χίος ή Κεραλλήν αναλαμβάνων μακρύνον ταξείδιον και ω βίβλιος ότι θα πλουτήτη εις τα ξένα. Και εν έμοί ήρξαστο ήρόν να γενώταί ή μεγάλη εκείνη επ' έμαυτόν πεποιθήσις, μεθ' ής φέρομαι έκτοτε προς τα πρόσω.

Και από το σχολείον εις την οίκίαν, όπου έπεκράτει άνησυχία πολύ έτι μεγαλύτερα άναμειμιγμένη μετά συγκινήσεως. Δέν είνε μικρόν—πράγμα να χωρισθώσι Κύπριοι γονεῖς του τέκνου των διά πολλά έτη, να το ήρήσῳ ν' απέλθῃ εις τα ξένα, εις τον Ωκεανόν των μεγάλων κοινωνιών. Πόσα δάκρυα δέν χύνει μία μήτηρ! Πόσον την εθυμούμαι την λατρευτήν μου μητέρα κατά την στιγμήν αυτήν, πόσον καταρώμαι την εμαρμένην, ήτις με ώθει άκόμη μετά τόσα έτη μακράν αυτης!

Κατ' εἶλον πυρετώδης εργασία: να παρασκευασθώσι τα ένδύματα, να διευθετηθώσι τα πάντα εντός μεγάλου κλωβίου, να έτοιμασθῃ το στρώμα.

Κατά τας έξετάσεις ο κόσμος με παρατηρεί μετ' ιδιαιτέρας προσοχής και διερχομαι τας οδούς όλίγον τι υπερήφανος. Τέλος πάντων φθάνει ή παραμονή και την νύκτα περιπτῶ περίλυπος ανά την πόλιν, φωτιζόμενη από τα φῶτα του Αγ. Ιωάννου του λαμπροφόρου, αποχαιρετίζων τα πάντα, κατειλημμένος ήδη υπό της μελαγχολίας της προσεγγιζούσης αναχωρήσεως.

Εφθασε τέλος πάντων ή ήμέρα της ουγής, ή ήμέρα του αποχαιρετισμοῦ, των άσπασμών, των δακρύων, των τελευταίων περιπτώσεων και δύσαντος του ήλιου ήλθεν ή εσπέρα του απόπλου. Πόσον σε ένθυμούμαι, νύξ άσέηνος και άτροφεγγής! Πόσον ή άμνησίν σου με φέρει ήδώς προς

το παρελθόν εκείνο! Όλη σχεδόν ή πόλις επί της απόβας και ο κόσμος παραμερίζων, όπως άφήση να διέλθῳσιν αἱ άποσκέυαί, σπεύδει να μοι σφίξῃ την χείρα και να μοι εύχηθῃ το καλόν κατενόδιον!

Μία παιδική κρύπτειται δειλή έντός του πλήθους. Δέν τολμῶ να την άτενίσω. Αλλά εις το τελευταίον του αποχαιρετισμοῦ βλέμμα, το όποιον άντηλλάσσομεν μακρόθεν, νομίζω να διέκρυνα εν δάκρυ, το όποιον έπετρύγχιζε το τέλος των άγνων έρώτων των παιδικών μας χρόνων.

Και επήδησα τρίμων εις την λέμβον, ήτις διωλίσθησε κούρη επί των μελανών ύδάτων, σπεύδουσα προς το άτμήλατον σκάφος, το όποιον έσύριζεν άγρίως εντός του άπεράντου όρμου. Τότε ήρξις να κλαίω δυνατά: και δέν κατέλιπα το κατάστρωμα του πλοίου παρά μόνον όταν εν πλήρει πελάγει είδον έξαφανιζόμενα εις τον όρίζοντα τα τριμοσβύνοντα φῶτα της Λεμετσῶ.

Όλοι αἱ ανάμνησεις αυται επανέρχονται μετ' έπιμονής και εν λεπτομερείαις κατά την στιγμήν αυτήν, καθώς αναπολώ το πρό δεκαετίας παρελθόν.

Και ή καρδία μου κτυπά δυνατά, και ή ψυχή μου φέρεται πτερόεσσα προς τα μέρη εκείνα, τα όποια τόσον πόθῳ, να επανιδῶ, τα όποια δέ, είδον πρό τριών και πλέον έτών. Και εν τῶ έξεγειρομένῳ τούτῳ πόθῳ, λησμονῶ, άρτίμενος εις πέλαγος σκέψεων, την κοιμωμένην νεαρὴν γυναίκα, λησμονῶ τα περι έμαυτόν, λησμονῶ ότι είμαι τόσον μακράν και νομίζω, ότι άν άνοίξῃ ή θύρα, θα ίδω εισερχόμενον παιδικόν τινα φίλον, όπως με προσκαλέσῃ εις τρελλήν παιδιάν εν τῶ περιδῶλῳ της Αγ. Νάπας.

Αλλά ή ψυχρότης της αύγης, μία τυχαία άμαξα τρέχουσα επί του λιθοστρώτου, εις εκ του ανακλίντρον έγειρόμενος στεναγμός, με επαναφέρουσιν εις το παρόν χωρίς να θελήσω να σκεφθῶ το άόριστον μέλλον, το όποιον προσάλλει πρό έμοῦ ως φάσμα κατά την κρίσιν μου αυτήν του βίου μου στιγμῆν, έγείρωμα βιαίως, κλείω τα παράθυρα, σύρω το παραπέτασμα, άναπτῶ την έρυθράν κανδύλαν, ήτις καιεί προ μιας Παναγίας του Ραφαήλου και έξυπνῶ δι' ένός φιλήματος την άναμείνουσαν. . . .

Γ. Σ. ΦΡΑΓΚΟΥΔΗΣ.
Εν Παρισίαις τῆ 10)20 Ιουνίου 1894.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΒΙΑΗΣΕΙΣ Ο ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΛΟΡΔΩΝ ΑΓΩΝ.

Τῆ 8)20 Ιουνίου συνεκροτήθη εν Αθήναις μεγάλη συνέλευσις των άγ-

γλων φιλελευθέρων, κύριον αντικείμενον των συζητήσεων της όποιας άπετέλει ή Βουλή των λόρδων. Η συνέλευσις άπτελείτο εκ 2000 αντιπροσώπων, εν οἷς και οί Λαμπουσιέρ, Ουίλφριδ και Λάσων. Εν ταύτη έγένετο αποδεκτή άπόφασις εν ή λέγεται ότι δέον να παύση το δικαίωμα της Βουλής των λόρδων του ν' άπορρίπτῃ ή ν' άκρωτηριαζῃ νομοσχέδια, γινόμενα άποδεκτά υπό των αντιπροσώπων του λαοῦ. Προς τούτοις έγένετο άποδεκτή και έτέρα άπόφασις, καθ' ήν άπαίτεται παρά της κυβερνήσεως να υποβάλλῃ νομοσχέδιον περί καταργήσεως του δικαιώματος της άρνησικυρίας της Βουλής των λόρδων. Έτέρα πρότασις προταθείσα υπό του κ. Λαμπουσιέρ, δι' ής άπρητετο ή καταργήσις της Βουλής των λόρδων άπερρίφθη.

Η ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ ΤΟΥ ΤΥΡΗΝ.

Είχε διαδοθή άσχετίως ότι ή άγγλική κυβερνήσις ήγόρασε την τελευταίαν έρεῦρσιν Τυρπίν. Αλλά ήδη ή φήμη αυτή διαψεύδεται υπό των έπισήμων εν Λονδίνω κύκλων, καθέσον βεβαιούται μάλιστα ότι ουδέποτε διεξήχθησαν τιαυτά διαπραγματεύσεις υπό του μπουργιεύ των έξωτερικών μετά του έρεῦρετου.

ΤΑ ΚΕΡΑΗ ΤΗΣ ΟΘ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ.

Αγγέλλεται εκ Παρισίων, ότι τα καθαρά κέρδη της αυτοκρατορικής θωμανικής Τραπεζής εκ της παρελθούσης χρήσεως άνέρχονται εις 108, 194 λίρας.

Ο ΡΩΣΣΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΕΠΙ Τῶ ΘΑΝΑΤῶ ΤΟΥ ΚΑΡΝΟ.

Η «Επίσημος Εφημερίς» και ή «Εφημερίς της Πετρούπολεως» άρριερούσι τῶ Καρνῶ νεκρολογίαν διαπνεομένην υπό βλαθυτάτης συμπάθειας. Απασαί αἱ εφημερίδες έκραζούσι την λύπην αυτών, παρατηροῦσαι ότι κατά την προεδρίαν του Καρνῶ αἱ φιλικαί σχέσεις Ρωσσίας και Γαλλίας ένισχύθησαν.

ΟΙ ΦΟΒΟΙ ΤΗΣ ΥΨΗΛΗΣ ΠΥΛΗΣ.

Κατά τον εν Κωνσταντινουπόλει ανταποκριτήν του «Φιγαρώ» ή Πύλη άρχεται φερόμενη μή ή πτώσις του Σταμπούλω αναδείξῃ αυῆς ισχύουσαν εν Βουλγαρία την ρωστικήν έπικροτήν και άποδείξῃ άπατηλάς τας εισηγήσεις της άγγλικής διπλωματίας. Εἰς άνησυχίας μβαλλομένη την Πύλην και αἱ έπιδείξεις των Έλλήνων κατά των προς τους βουλγάρους παραχωρήσεων, έτι δε μάλλον αἱ διαμαρτυρήσεις των Κρητιών. Αἱ εκθέσεις του Μαχμούτ πασά έμραίνουσιν ότι τα πνεύματα επί της νήσου είνε λίαν έξημμένα και ότι προς άπασθῆσιν ταραχών επεβάλλονται στρατιωτικά τινα μέτρα.

ΠΩΣ ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΤΑΙ Η ΝΕΟΤΗΣ

Ἡ ἐκοχὴ μας ἔχει ὡς ἴδιον χαρακτηρισμὸν τὴν ἐπιζητήσιν τῶν μέσων, διὰ τῶν ὁποίων δύναται εἶς καὶ ἐν τῷ γήρατι αὐτῷ νὰ ἐξαρκηθῆται τῷ κάλλει καὶ ποίῳν τινι εὐγενῇ ἔκφρατι.

Ὁ εἰζέυρων νὰ παρατείνῃ τὴν νεότητά, εἰζέυρη νὰ παρατείνῃ καὶ τὸ γήρας. Νεῖνός ἀπορριπτικῶς τοῦ σχολείου, ἐν ᾧ ἐλάττωται ἀπικτητῆς γνώσεως, σπεύδει νὰ μακρύνῃ τὸ φρονεῖν, νὰ περιστείλῃ εἰς κόμβον τὴν ὠρίαν καὶ ἐπὶ τῶν ὠριάνων μέγροι τοῦδε πίπτουσαν κόμη τῆς, νὰ πρυθάρη τὸ πρόσωπόν τῆς, νὰ κάμῃ, ἐν μιᾷ λέξει, τὴν μεγάλην καὶ ἐν ἑπὶ μόλις εἶνα δαικινισμένην. Τὰς νύκτας μεταδίδει εἰς τὸ θάκτρον καὶ τὰς ἐσπερίδας, ἀγρυπνοῦσα πύρρον τοῦ μεσονυκτίου, ἐξυπνᾷ τὴν 10ην πρωινήν ὥραν, ἐφιγγεῖται εἰς τὸν στηθόδισμὸν τῆς, ἀναγινώσκει μυθιστορήματα, ἔξ ἑτέροις μηχανικῶν βίβλων καὶ μακρύνεται συνήθως πρὶν ἢ διελθῆν τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς.

Νουθεύεται. Ἀλλοτρίωτον! Ἐν τῷ βόδινα ὄνειρα ἀπικαλοῦσθαι σκοτεινὰ εἰς τὴν πραγματικότητα, εἶν ἢ κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ γήμου σχεδὸν πάντοτε ἐπακολουθοῦσα δυσκολία τῆς συνεννοήσεως μεταξὺ τῶν συζύγων, εἶν οἱ νιοὶ ὅσοι τῆς ἑσθῆς τῆς φανώσι κἀπως βαρεῖς, εἶν ἢ γίνονται τῆς καὶ αἱ ταύτης ἐπακολουθοῦσαι μείραναι καὶ ἀγωνίαι ἐπιτείνουσι τὰς ἀπαγορευταί τῆς, τότε ἢ νῆα αὐτῆς γυνὴ χάνει ὅλα τὰ ὄψια καὶ τὰς γλῆσσας τῆς νεότητος, παρακαλεῖ τὸ σῶμα, ὡς παραμελεῖ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ πνεῦμα, καὶ εἶναι πολλὰκις ἀπεχθάνουσα γράσεις, διατηροῦσα τὴν διαφυγὴν πνεύματος ἀνεπιθυμίου καὶ τὴν ὑγιεινὴν ἀγνοίαν τῆς ψυχῆς ἡγεμονία.

Αὐτῆ, ἥτις δὲν εἰζέυρει νὰ μείνῃ νῆα ὅταν ἢ τὸ τοιαῦτον, δὲν θὰ εἰζέυρη οὐκ τὴν νεότητά τῆς, ἀλλὰ παρατείνῃ, οὕτω τὸ γήρας τῆς, νὰ καταστήσῃ εὐχάριστην.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ «Ν. ΕΘΝΟΥΣ» Π ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΤΙΜΑΤΟΣ ΚΗΔΙΣ

Κατὰ ἀιτῶσιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ (ΥΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΡΟΛΕΜΟΥ.)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΗΜΕΡΑ.

ΚΕΦ. VI. ΤΟ ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ.

VII.

Ὅτι τὸ ἔγγραφον τοῦτο συνετάχθη καὶ ὑπεγράφη, ὁ κόμης τὸ ἔθηκε ἀποριστικῶς ἐν τῷ θυλακίῳ τοῦ λέγων:

Τώρα μεταδίδω περὶ τῷ βασιλεῖ, διότι ἀνάγκη νὰ λάβῃ γνώμην τοῦ περιεχομένου.

VIII.

Τότε δὲ γὰρ νὰ χάρη οὐδὲ λεπτόν, δίσταζε καὶ τοῦ ἐκείνου ἔπαινον τινά, ἐρ' οὐ ἀνδρὶς μετιδῆ εἰς τὰ ἀνάκτορα τῆς Ρεδιέρας φέρων πάντοτε τὴν ἐπιστολὴν αὐτοῦ ἀποσπῆν.

Ὁ δὲ Ζωὴν περιέμενε τὴν ἐπιστολὴν τῆς.

— Δὲ κλέβειται, ἀνέκραξεν ἔκτ' ὡς εἴη.

Ἐὰν τὸναντίον νῆα ἐπαύετο τὸ πνεῦμά τῆς μὴ γνῶσκει ὕψις καὶ ὠραλίμους, εἶν δὲ πλάσσει τὴν καρδίαν τῆς μὴ τὰς γλυκαίας ἀρετὰς τῆς ἀγάπης, τῆς συμπάθειας, τοῦ ἔλλους καὶ τῆς ὑπομονῆς, εἶν ἠκολούθει τοῦ ὄρους τῆς ὕψινης, ἐγερμένη τὴν πρῶτον ἐνωρίαν, λουομένη τακτικῶς τὸ σῶμα, διαθίτουσα δὲ τοῦ ἀλλοτρίου τῆς ἡμέρας ὥρα εἰς περιπάτον ἀνά τοὺς ἀγρούς, κοιμημένη ὅκτω κατ' ἐλάχιστον ὥρα τὴν νύκτα, ἀγροῦσα ἐξ ἔσου τὸ πνεῦμα εἰς σοβαρὰς μελέτας, ὡς καὶ τὸ σῶμα εἰς ἔργασίαν ὠραλίμους, εἶν ἔργως μετρίως, ἀλλ' ὕψις τρυφῆς καὶ ἰδίᾳ κερκούς, εἶν ἀπέριστα νὰ ὀργίζηται γὰρ λόγον, νὰ ἀπελιπνίζηται, ὅταν ἢ ἔλπις εἶναι πλησίον τῆς, νὰ φθῶνῃ, νὰ μικρολογῆ καὶ νὰ κακολογῆ, τότε θὰ διατηρεῖται νῆα γὰρ ρυτίδας, πάλιν, πάλιν γρόνον, καὶ τὸ γήρας τῆς εἶθ' ἂν περισσοτέρως ἢ γλυκαία ἐκείνη τῆς νοήμονος πολυμαθείας, τῆς ἀγαθότητος καὶ τῆς ὕψις ἀγλή, ἥτις μᾶς κίματι νὰ προτιμῶμεν συνεχῶς ταπεινὰς γράσεις κυρίας ἢ νῆας ἑλαφράς, ματαίαις, κακὰς καὶ ἀνοήτους.

(Ἐκ τῆς Ἐρ. τῶν Κυριῶν.)

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

ΤΑ ΠΤΕΡΑ ΤΩΝ ΣΤΡΟΥΘΟΚΑΜΗΛΩΝ.

Μίγρι τῶν τελευταίων χρόνων τὸ ἐμπόριον τοῦ περιζήτητου τούτου κοσμημάτος ἦτο συγκεντρωμένον ἐν τῇ ἀποκίᾳ τοῦ Ἀκρωτηρίου (ἐν Ἀρρική), ἥτις ἐξήγεν ἐτησίως περὶ στρουθοκαμηλῶν ἀξίας 35 ἑκατομμυρίων φρ. Σήμερον ἐν τῇ Νότιᾳ Ἀρρική ὑπάρχουσι ἐκτὸν περίπου χιλιάδες στρουθοκαμηλῶν κρατούμεναι, αἰγυμάλωται γάρ ἐν τῶν ὠριῶν αὐτῶν περῶν. Ἡ κυβερνήσις τοῦ Ἀκρωτηρίου, ὅπως διατηρήσῃ τὸ Μονοπώλιον τοῦ προϊόντος τούτου, ἐπέβαλε φόρον 500 δολλαρίων διὰ πᾶσαν στρουθοκαμηλὸν, ἐξαγομένην ζῶσαν. Ἐν τούτοις ἀπὸ τινῶν ἐπὶ τῆς Καλλιφόρνιας ἀνταγωνίζεται πρὸς τὴν Ν. Ἀρρικήν, εἰπάγονται δὲ αὐτῶς ἀγέλαι: ὅλα στρουθοκαμηλῶν ἐξ Ἀρρικής πρὸς τελειοποίησιν τοῦ γένους.

Δύο ἀπαγορεύσεις ἐνδιαφέρουσαι εἰς τὰς γυναῖκας:

Ἐξ ἑνὸς πόλεως τῆς Πολιτείας Ἰερσῆς ἐν Ἀμερικῇ τὸ ὑγενομικὸν συμβούλιον ἐξέδωκε τὰς ἑξῆς ἀπαγορευτικὰς διατάξεις:

α) τοῦ φιλήματος, ὡς μεταδίδοντος ἀπὸ σώματος εἰς σῶμα πλείσταις ἰσθμίοις.

β) τῶν μακρῶν ἐνδυμάτων, διότι ἐγείρουσι ταῦτα τὸν κνηστὸν καὶ τὴν ἐν αὐτῷ νεκρόν μορία.

αὐτὸν ἐμμενίζοντο, ἐλπίζοντες ὅτι τῶρα ἀπίθλα: πᾶσαν περὶ ἐμοῦ κἀκὴν ἴδιαν, καὶ οὐκ ἀνεκτισησάμενην τὴν πρῶτην σου εὐνοίαν.

Ἀλλὰ τί ἔχεις κόμη; ἢ ὄψις σου φαίνεται ὀλως τετραγαμινή. Πρὸς Θεοῦ ὄμιλε! Ἀλλὰ λέγε λοιπὸν, διατί βραδύνεις; Κατὰρ! τί συνίδη;

— Μεγαλειότατε, συνίδη μίγρι δυστύχημα. Τὸ διάταγμα τῆς χάριτος δὲν ἐκρούσθη εἰμὴ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς θανατικῆς ποινῆς! Ἦθ' ἔρα πολὺ ἄργά.

— Μὴ τὸν Θεόν, ἀνέκραξεν ὁ βασιλεὺς διὰ φωνῆς, ἥτις ἤχησεν ὡς βροντῆ, τετέλεστα: διὰ οἱ! Πρέπει ν' ἀποθάνῃς, διότι δίσταζες, φρονεῖται, νὰ γίνῃ ἢ ἐκτέλεσις πρὸ τῆς προδορῆσθαις ὥρα.

— Ὅχι, Μεγαλειότατε, ἢ ἐκτέλεσις δὲν ἐγένετο εἰμὴ τῆς σαρα λεπτὰ μετ' αὐτὴν, ἀπῆντησεν ὁ γεραιὸς κόμης, ἀνευ τῆς ἐλαχίστης συγκινήσεως.

— Ὁ ἅγιος λοιπὸν ἐκείνος, ὃν ἐπερῆσαι νὰ ἐγγεῖρη τὸ διάταγμα τῆς χάριτος, δὲν εἶλε ἴδη αὐτὸν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας.

— Μεγαλειότατε, ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος εἶπε ἤδη νεκρός.

— Ἀλλ' ἰπὶ τίλους, ἐξηγήθητι σαφέστερον: Μήπως δὲν βλέπεις ὅτι ὑπερέω τὴν οὐρανὸν ἠδὲ τὴν οὐρανὸν;

Ὁ κόμης τότε ἀγγήθη εἰς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα, ὅτι συνίδη εἰς τὸν Γρηγόριον καὶ τῷ ἐξήγησε πῶς καὶ τίς ἦτο τῷ ἐπιχειρήσει.

Δὲν ἠξέουρον ἀκόμη ἀνὰ γυναῖκας τῆς Ἰερσῆς: ἐπανεστάτησαν.

Κατὰ τινι ἱατρικὴν ἐφημερίδα, πρωτοφανῆς ἐπιδημικὴ νόσος ἐξεδηλώθη ἐν Σβανδία μίγρι πόλει πλησίον τῆς Φραγκρούτης.

Κάθε πρωτῆ, κορίτσια, ἀρραδωνισαίνουσι, νῆο πάντοτε, ἔξυπνοῦσαν μὴ καλλιὰ κομμένη. Ποῖος νὰ ἦτο ὁ μυστηριώδης αὐτῶς ἐπιδημίας, τὸ Στοιχεῖον τοῦ εἰσίδου τὴν νύκτα εἰς τὸν κρεββάτιν καὶ ἑστῆσαι τὰς γυναῖκας τοῦ ἀραιότερου αὐτῶν κόσμου.

Τὸ μυστήριον δευκρινίσθη. Ἦτο ἐπιλοῦστα τὴ νόσος, ὕστερσιμος. Τὰ κορίτσια ἔκοπταν τὰ καλλίαι τῶν μόνων τῶν. Πρῶτα-πρῶτα τὸ ἔκμαζαν αἱ δύο ὑστερικαὶ θυγατέρες ἐνὸς ξενοδόχου καὶ αὐτὰς ἐμμενίσθησαν κατόπιν καὶ ἄλλαι ὁμοιοπαθεῖς. Βαθμηδὸν ἡ νόσος ἐπεξετάθη τόσον, ὥστε ἔλαβε τὰς διαστάσεις ἐπιδημίας—τῆς περιεργότερας βεβήτως ἐπιδημίας τοῦ κόσμου.

«ΛΕΥΚΑΝΘΕΜΑ» ΒΙΡΓΙΝΙΑΣ Σ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ.

Ποιήσεις πρωτότυποι ΥΠΟ ΤΑ ΠΙΣΤΗΡΙΑ. 2 φράγκα! Ἐκαστὸν τεύχος φράγκα 2!

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΛΑΪΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑ

Ἀστρονόμια, Ἱστορίαν, Ἀγρονομίαν, Οἰκτικὴν οἰκονομίαν, Ἱατρικὴν, Μετεωρολογίαν, Γεωγραφίαν, Κηπουρικὴν, Κτηνιατρικὴν, Δένδρκομίαν, Γεωργίαν, Ζωολογίαν, Μυθολογίαν, Μαγειρικὴν, Ζαχαροπλαστικὴν, Νομικὴν, Φυσικὴν, Μεταξοκωλιχοτροσίαν, Φυτολογία, Ἀνοχομίαν, Τέχνας, κ.τ. κ.τ.λ.

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣΑ ΕΠΙ Τῆ ΒΑΣΕΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ Τ Π Ο ΠΟΛΛΩΝ ΛΟΓΙΩΝ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΩΝ.

Βασιλικὸς φάκελλος τὴν δωδεκάτην τῆς μεσημέρας καὶ ὅκτω πρώτα λεπτὰ!... ἔρα πολὺ ἄργά!

Ὅτι ὁ κόμης προέφραξεν ἐκ δευτέρου τὰς τελευταίας ταύτας λέξεις, ἐποῦ ἔργα! ὁ δὲ δὲν Ζωὴν, μίγρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ὄσθιος, κενεῖται, ἰπὶ τῆς ἰδέας καὶ ἐκλίει τὴν κεφαλὴν. — Ὁ κατῆρ μου, εἶπε κατ' αὐτὸν, ἐπένοσε τὸν ἀδελφόν σου Ἀλφρόνσον καὶ ἐγὼ τὸν ἀδελφόν μου Φραγκίσκον. Εἰμὲθα λοιπὸν κατηραμμένη οἰκογένεια!

Τότε ἔλαβε τὴν κεφαλὴν μεταξὺ τῶν χειρῶν του εἰμὴν βεβηθισμένον εἰς τὰς μῆλλων θλίβερας σφιγῆς καὶ δάκρυα ἀνέβλυσαν εἰς τοῦ ὀφθαλμοῦ του. Τίλος ἀνιγερθεῖς μετὰ κόπου, εἶπε γίνουσι τῆ φωνῆ, ἥτις ἐνέρισε τὴν μῆλλον πικρὸν θλίψιν, ἦν ἀνθρώπος δύναται νὰ αἰσθανθῆ!

«Πρῶτη κηλις αἵματος!»

— Ὅχι Μεγαλειότατε, ἀνέκραξεν ὁ κόμης Σάν Ζουάν, ὅχι! τὸ αἷμα τοῦτο δὲν θὰ κηλιδωθῆ ποσῶς τὸν βασιλικὸν σὰς μανθῶσαν. Ὅσοι ὁ θεὸς γνωρίζει, ὅτι τοῦτο ἔρρουσε παρὰ τὴν θέλησίν σου. Ὅσον δὲ εἶπ' αὐτῷ ἀνθρώπου, ἥτις δὲν δύνανται, ὡς ὁ Θεὸς νὰ ἀναγνώσῃ εἰς τὰ βῆθη τῆς καρδίας, ἰδὸν τὴν ἔγγραφον ἀποδείξεν, ὅτι τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου ἔρρουσε, παρὰ τὴν βασιλικὴν ὕμων θέλησιν.

Καὶ ἔγγραφον ἀπὸ τὸν δὲν Ζωὴν τὸ πρακτικόν, ὁπερὶ μὲθ' αὐτοῦ, ἀπῆλθε συμμετρικῶς τὴν θέλησιν τοῦ βασιλέως.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Δύο περίπου ἔτη μετὰ τὰ ἀνωτέρω συμβῆναι ἐνὸς οἱ καθῶνες πᾶσαν τῶν ἐν Λαδῶνι, ἐπαληθῶν, τὰ κανόνια τῶν φρουρῶν καὶ τῶν κληρικῶν πᾶσιν, ἔπαινε ἔρακ ἠγερθεδὸν.

Ὁ ἐπιθυμῶν ν' ἀποκτήσῃ τὸ ἀξιόλογον τοῦτο βιβλίον ἄς ἀποταθῆ πρὸς τὸν κ. Α. Γ. Παντελάκη.

Ἐν τῷ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἀγορὰν καταστήματι τοῦ κ. Ι. Χ. Παντελάκου εὐρίσκειται ΣΑΒΗΘΝ ΤΡΙΗΘΛΕΩΣ ἑξαετούτου ποιότητος πωλούμενος εἰς τιμὰς ἀνεπιδοκίτου διαγωνισμοῦ. Σπεύσατε πάντες καὶ θέλατε μείνῃ λίαν εὐχαριστήμενοι.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΟ «ΤΡΩΔΟΣ» ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩ, ὁδὸς Ἀγ. Πατρικίου, ἀρ. 87.

Ἐπὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ δραστηρίου καὶ φιλοκάλου κ. Μιχαὴλ Τζεζοπούλου λειτουργεῖ ἐν Λεμησῶ τὸ λαμπρὸν τοῦτο ξενοδοχεῖον, τὸ ὁποῖον πᾶς ἐπισκέπτης δὲν δύναται νὰ μὴ θαυμάσῃ καὶ ἐπαινήσῃ διὰ τὸ εὐάερον, τὴν καθαριότητα καὶ εὐθύτητα αὐτοῦ. Οἱ καταρθάνοντες εἰς Λεμησῶν, ἄς ἐπισκερθῶσι τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ κ. Τζεζοπούλου, ὄντες βεβήτοι, ὅτι καθ' ὅλα θέλουσι μείνῃ καταγορητέμενοι.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀλλάσσοντες διεύθυνσιν συνδρομηταὶ τοῦ «Νέου Ἐθνους» νὰ καθιστῶσι τοῦτο ὄπλον τῆς διεύθυνσεως, ἥτις ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει οὐδεμίαν ἔχει εὐθύνην, εἶν ἐπιέργεται σύγχυσις περὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου.

Ἐπεύθυνος: ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ Τύπος: ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ.

νὰ ἐν τῷ Τίμῳ ἐγχερίδιον τὴν ἐπιφανῆ πεινκήπισσαν τοῦ βασιλικῶ οἴκου τῆς Αὐστρίας, ἐναγερθεῖσαν ἠδὲ βασιλικῶσιν τῆς Πορτογαλλίας, ἢ Μαρία Στέλλα μοναχὴ ἐν τῷ μοναστηρίῳ τῆς Ἀγίας Κλήρας, προσήλυτο ἐν σιγῇ διὰ τὸ νῆον βασιλικῶν ζευγῶν.

Ἀλλ' ἠδὲ καταλήθεισα ὑπὸ μαρμαροῦ, προσητομαζῆν ἐαυτὴν εἰς θάνατον ἐν γαλήνῃ ψυχῆς, καὶ μετὰ τινὰς μῆνας, παρέδωκε τὴν ὑστάτην πνεχὴ ἐν ταῖς ἀγκυλαῖς τῆς κομῆσεως Αἰκατερίνης Ἀδαῖδ, τῆς πιστῆς φίλης τῆς.

Ἐν ταῖς καρδίαις γυναικῶν τινῶν δὲν ὑπάρχει θέσις εἰμὴ δὲ ἕνα καὶ μόνον ἔρωτα, οὗτος δὲν εἶναι ἐκείνος, ὅστις δίδει τὴν ζωὴν, ἢ ἐπιφέρει τὸν θάνατον. Ὁ βασιλεὺς κἀθὼν τὸν θάνατον τῆς, ἐβρῆθησε πικρῶς, καὶ οὐδέποτε τὴν ἐληθμόνησε, πολλὰκις δὲ μετὰ τοῦ εἰλικρινοῦς αὐτοῦ φίλου Βανκοσίλλα, συνωμίλει περὶ ἐκείνης ἢν ἐκλίει πάντοτε τὴν γλυκαίαν ὄψια σὺν ἡς νεότητος τοῦ.

Ἡ Στέλλα, πρὶν ἢ ἀποθῆναι διέθεσεν πᾶσαν αὐτῆς τὴν περιουσίαν διὰ τὴν Αἰκατερίνην, τῆς ἐξαιρέσει τῆς βιβλιοθήκης τοῦ πατρὸς τῆς, ἢ ἰδωρῆσται τῷ ἀδελφῷ Γερσίᾳ, ὅστις ἀποδίδων τὰ τελευταία καθήκοντα εἰς τὸν φίλον τοῦ. ἔλγυν εἰς τὴν Στέλλαν:

— Τώρα ὅτε οὐδὲν ἐκ τῶν τοῦ κόσμου σῆς συγκρατεῖ, τῶσα ὅτε ὁ θάνατος τοῦ γίνουσι, ὅστις τῶσον σῆς ἀγάπη, διαπῆ τὸν τελευταῖον διακόν, ὅστις σῆς ἦνω μετ' αὐτοῦ, εἰσέλθει ἐν τῷ μοναστηρίῳ. Ἐλπίζω ἐντὸς τοῦ ἔραου ἐκείνου χῶρου νὰ εὐρήσῃ τὸν Θεόν! Δώσατέ μοι τὴν χεῖρά σῆς: δὲν θὰ σῆς ἐκινῶσι πλέον. Ἰδὸν με μόνον εἰς τὸ εἶδος. Ἀπόλασε τὴν ἀληθῆ μου οἰκογένειαν χωρὶς νὰ μὴ ἐναποληθῆ ἄλλα τι εἰμὴ καὶ γλυκαίαι καὶ περικαθαῖς ἐντῆς τῆς ἡμετέρας.

ΤΡΩΔΟΣ.